

***Dendrolimus sibiricus* (Tschetverikov)**
Barczatka syberyjska

PL: 1/A/1 A. 10.5.

Gąsienice (z lewej), kokony z poczwarkami (w środku) oraz samica składająca jaja (z prawej)

***Dendrolimus sibiricus* (Tschetverikov)**

Barczatka syberyjska

Rośliny żywicielskie: Polifag występujący na ponad 20 gatunkach drzew iglastych z rodzajów: jodła, sosna, modrzew, świerk i choina; wybiera gatunki o miękkich igłach. Stwierdzono żerowanie gąsienic na brzozie.

Objawy występowania: Atakuje żywe i w większości zdrowe drzewa w różnym wieku. Gąsienice odżywiają się igłami roślin doprowadzając do silnej defoliacji drzew i powstawania gołożerów. Żerują bardzo intensywnie wydalając duże ilości odchodów. Mogą również uszkadzać młode szyszki i pączki, głównie w drzewostanach modrzewiowych.

Identyfikacja i biologia: Jaja owalne, wydłużone, żółtawe, 1,9 x 2,2 mm, składane pojedynczo lub w różnego kształtu i wielkości złożach po 15–50 sztuk na roślinie. Wyrośnięta gąsienica zwykle długości 50–80 mm. Kutikula na grzbiecie i bokach ciała czarna, brązowa lub ciemnoszara, po stronie brzusznej rdzawa lub czerwono-brunatna, często rdzawo lub brązowo cętkowana. Ciało po stronie grzbietowej z ciemnobrunatnym owłosieniem, na bokach szarym. W części tułowiowej i końcowej odwłoka pęczki długich, ciemnoniebieskich włosków. Dodatkowo na powierzchni obecne niezbyt gęsto rozmieszczone łuski. Głowa brązowa, ciemno kropkowana z jasnymi szwami. Ubarwienie bardzo zmienne. Poczworka brązowa, z zielonymi pokrywami skrzydeł, odnóży i głowy. Przepoczwarzenie w kokonie tworzonemu w splekaniach kory pni i gałęzi, rzadziej w ściółce. Motyl duży, w zależności od płci: długości 30–39 mm, rozpiętość skrzydeł 40–80 mm, budowy typowej dla motyli nocnych. Zazwyczaj zabarwiony szaro, choć spotyka się osobniki barwy od prawie białej do czarnobrunatnej. Na skrzydłach pierwszej pary trzy wyraźne przepaski ograniczone czarnymi smużkami, dwa umbra i jasne pole dyskooidalne. Skrzydła drugiej pary jednobarwne. Gatunek pochodzi z Dalekiego Wschodu; aktualnie występuje w Rosji (środkowe i płn. obszary części europejskiej oraz praktycznie cała część azjatycka, spotykany na wysokości Moskwy), w płn-wsch. Kazachstanie, płn. Chinach, Korei, płn. Mongolii; nie spotykany na Sachalinie, Kuryłach. Zach. i pld-zach. granica zasięgu geograficznego barczatki syberyjskiej jest jednocześnie wschodnią granicą zasięgu barczatki sosnowki (*Dendrolimus pini* L.). Barczatka syberyjska jest niemożliwa do odróżnienia od barczatki sosnowki na podstawie budowy zewnętrznej.

Termin lustracji i pobieranie prób: Przeglądać rośliny przez cały sezon wegetacyjny poszukując ww. objawów występowania szkodnika. Do analizy laboratoryjnej przekazywać uśmiercone okazy zakonserwowane w odpowiedni sposób lub żywe szkodniki wraz z rośliną pokarmową.